

Jurij Šubic **(1855 - 1890)**

Jurij Šubic je bil prvi slovenski umetnik, na katerega je vplivalo francosko umetnostno ozračje. Že njegov oče Štefan Šubic (1859 – 1889) je bil slikar. Jurij je imel tudi brata Janeza (1859 – 1889), ki je bil prav tako kot on tudi dober slikar. Mlajši Jurij Šubic se je rodil v Poljanah nad Škofjo Loko leta 1855, umrl pa je v Leipzigu leta 1890. Bil je začetnik plenerizma v slovenskem slikarstvu. Študijsko pot je začel podobno kot brat. Po dunajski akademiji je prvi med Slovenci odšel v Pariz, kjer je začel slikati s svetlejšimi barvami in v sončni svetlobi. Leta 1882 je bil v Normandiji in tam pod vplivom francoskih prijateljev slikarjev ustvarjal pleneristične krajinske izseke in žanrske slike. Iz tega časa so Vrtnar, Slikar Desriviers z materjo v ateljeju in seveda Pred lovom

Doma je ob reprezentativni upodobitvi Dr. Ivana Tavčarja ustvaril več stvarnih, realističnih portretov sodobnikov. Tavčar je bil sodelavec Ljubljanskega Zvona, urednik Slovana, ljubljanski župan in vodja narodno napredne stranke. Tudi Jurij se je povezal z liberalnim literarno publicističnim krogom, ki je bil v Ljubljani nosilec naprednih slovanskih idej.

Jurij Šubic je v portretih razkrival osebnostne poteze portretirancev in njihova duševna stanja. Melanholično atmosfero na sliki Sama je dosegel s sproščeno potezo čopiča in skoraj ekspresivno rabo barvnih lis.

Oba Šubica sta bila izraziti, drug od drugega neodvisni slikarski osebnosti. Zapustila sta velik opus risb in različnih odprtih slikarskih poti, ki jih zaradi zgodnje smrti nista uspela uhititi.

Realizem

Slikarstvo začetka 19. stoletja je bilo še vezano na baročno tradicijo in kljub vsebinskim odmikom še sakralno obarvano. Cerkev je kot naročnik slogovno usmerjala v konzervativizem. Favorizirala je tradicionalno baročno maniro, saj je ta slog reprezentiral zmago katoliške cerkve nad protestantizmom - v nasprotju z dejanskim stanjem cerkve, ki jo je oslabil francoska revolucija in po njej Napoleonova politična drža. V našem delu Evrope so moč cerkve oslabile zlasti jožefinske reforme. Razmerje med posvetnim in cerkvenim slikarstvom se v drugi polovici stoletja spremeni v prid prvega; slikanje za cerkvenega naročnika predstavlja umetnikom pomemben vir zaslužka, posvetno slikarstvo pa je usmerjeno v iskanje sodobnih umetnostnih rešitev.

Že v drugi četrtini stoletja se je v naprednem literarno liberalnem krogu oblikovalo izhodišče za nacionalni preporod z osrednjima osebnostima Francetom Prešernom in Matijem Čopom. Z nastopom mladoslovencev in jasno oblikovanim političnim programom se je pod vplivom sočasne literature tudi slikarstvo začelo usmerjati v vsebinsko (zlasti kmečki žanr) podajanje stvarnosti. Umetniki so odklonili klasicistično dediščino in se usmerili v sodobno življenje. Ožje slikarske probleme realizma so slovenski slikarji formulirali brez domačih predhodnikov v evropskih umetnostnih središčih, najprej v Benetkah, Rimu in na Dunaju, druga generacija realističnih slikarjev pa se je šolala na muenchenski akademiji in se v Parizu dokončno usmerila v plenerizem.

Nekateri najvidnejši slikarji tega časa so izvirali iz podobarskih delavnic, ki so se ukvarjale s slikarstvom in rezbarstvom ter še v devetnajstem stoletju razširjale predelane in poenostavljene baročne ideale.

Slikarje realističnega obdobja po življenjski poti in slogovni naravnosti lahko razdelimo v dve generaciji. Že prva generacija, katere glavna predstavnika sta brata Šubic, je s tako imenovano "Wolfovo oporoko" v marsičem preusmerila slikarstvo v slogovnem in vsebinskem smislu od sakralnega naročnika in baročnih kompozicijskih vzorcev k izrazitejši slikarski problematiki in delu, ki ni bilo več odvisno od okusa domačega naročnika, temveč je svoje vzorce črpalo v sodobnem evropskem slikarstvu. Predanost umetnosti in "višjemu" poslanstvu, ne oziraje se na

gmotne koristi, je postalo novo gibalno slikarjev, ki so se deklarirali kot dediči učitelja Janeza Wolfa.

OPIS SLIKE **PRED LOVOM**

Sliko Pred lovom je naslikal slovenski slikar Jurij Šubic. Sliko je naredil leta 1883 v Parizu. Slika je naslikana v tehniki olje na platno in je velikosti 87 x 65,5 cm. Slika je bila naslikana v realističnem slogu, ki je zaznamovalo predvsem 2. polovico 19. stoletja. Za opis te slike sem se odločil, ker je to prva slika, na kateri je upodobljen motiv, osvetljen z naravno svetlobo. To je tudi slika, ki je bila kot prva slovenska slika sprejeta na razstavo v pariškem Salonu.

